

T.C.
YARGITAY

8. Ceza Dairesi

Esas No: 2023/4273

Karar No: 2024/204

Karar Tarihi: 11-01-2024

SUÇU BİLDİRMEME SUÇU - SANIĞIN HENÜZ YEDİ YAŞINDA BULUNAN KIZININ CİNSEL İSTİSMARA MARUZ KALDIĞINI ÖĞRENDİĞİ HALDE YETKİLİ MAKAMLARA DURUMU BİLDİRMEMESİ - EYLEMİNİN TEK BİR SUÇU BİLDİRMEME SUÇUNU OLUŞTURDUĞU - HÜKMÜN BOZULDUĞU

ÖZET: Sanığın, henüz yedi yaşında bulunan kızının, eşi S. ve mahallede döşemecilik yapan H. isimli şahıslar tarafından cinsel istismara maruz kaldığını öğrendiği halde yetkili makamlara bu durumu bildirmemesi şeklindeki eyleminin tek bir suçu bildirmeme suçunu oluşturduğu halde, cinsel istismar eyleminin her bir faili yönünden eylem ikiye bölünerek sanığın iki kez cezalandırılmasına karar verilmesi, hukuka aykırı bulunmuştur.

(5237 S. K. m. 50, 52, 62, 278) (5271 S. K. m. 223)

Sanığın yüzüne karşı 23.03.2023 tarihinde usulüne uygun şekilde tefhim edilen karara karşı, karar tarihi itibarıyla 6723 sayılı Kanun'un 33 üncü maddesiyle değişik 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesi gereği yürürlükte bulunan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun (1412 sayılı Kanun) 310 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirlenen bir haftalık kanunî süre geçtikten sonra 31.03.2023 tarihinde temyiz isteğinde bulunduğu anlaşılmakla, sanığın temyiz isteğinin, 1412 sayılı Kanun'un 317 nci maddesi gereği reddine karar vermek gerekmiştir.

Sanık hakkında bozma üzerine kurulan hükmün; karar tarihi itibarıyla 6723 sayılı Kanun'un 33 üncü maddesiyle değişik 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesi gereği yürürlükte bulunan 1412 sayılı Kanun'un 305 inci maddesi gereği temyiz edilebilir olduğu, karar tarihinde yürürlükte bulunan 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 260 ıncı maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz eden Cumhuriyet savcısının hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, 1412 sayılı Kanun'un 310 uncu maddesi gereği temyiz isteğinin süresinde olduğu, aynı Kanun'un 317 nci maddesi gereği temyiz isteğinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

1. Biga Cumhuriyet Başsavcılığının 10.12.2015 tarihli iddianamesi ile sanık hakkında suçu bildirmeme suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 278 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları uyarınca iki kez cezalandırılması talebi ile dava açılmıştır.
2. Biga 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 12.05.2016 tarihli kararı ile sanık hakkında suçu bildirmeme suçundan 5271 sayılı Kanun'un 223 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi uyarınca beraat kararı verilmiştir.
3. Biga 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 12.05.2016 tarihli kararının katılan vekili tarafından temyizi üzerine Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 02.06.2021 tarihli kararı ile sanığın atılı suçu işlediği sabit olduğu gerekçesi ile bozulmasına karar verilmiştir.
4. Biga 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 23.03.2023 tarihli kararı ile sanık hakkında suçu bildirmeme

suçundan 5237 sayılı Kanun'un 278 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları, 62 nci maddesi, 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi, 52 nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca iki kez 6.000,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Cumhuriyet savcısının temyiz isteği;

Sanığın aynı kast iradesi içerisinde olan eylem yönünden bir defa cezalandırılması gerektiğine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

1.Dava konusu olay, sanığın, henüz yedi yaşında olan kızı Ü.'ın, S. ve H. isimli şahıslar tarafından cinsel istismara maruz kaldığını öğrendiği halde yetkili makamlara bildirmediği iddiasına ilişkindir.

2.a) Katılan aşamalarda, üvey babası S. ve döşemecilik işi ile uğraşan H. isimli şahıs tarafından cinsel istismara uğradığını ve olanların tamamını annesine anlattığını,

b)Sanığın aşamalarda, kızının kendisine bu şahıslar tarafından cinsel istismara uğradığını anlattığını, ancak olayın bu boyutta olduğunu bilmediğini, kendisine yüzeysel olarak bahsettiğini ifade ettiği belirlenmiştir.

3.Temyiz dışı sanıklar S. ve H. hakkında katılana yönelik çocuğun cinsel istismarı suçundan Çanakkale 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 08.06.2016 tarihli kararı ile mahkumiyetlerine karar verildiği ve bu kararın Yargıtay 14. Ceza Dairesinin 01.12.2016 tarihli kararı ile onanmasına karar verildiği belirlenmiştir.

IV. GEREKÇE

Cumhuriyet savcısının temyizine yönelik yapılan incelemede;

Sanığın, henüz yedi yaşında bulunan kızının, eşi S. ve mahallede döşemecilik yapan H. isimli şahıslar tarafından cinsel istismara maruz kaldığını öğrendiği halde yetkili makamlara bu durumu bildirmemesi şeklindeki eyleminin tek bir suçu bildirmeme suçunu oluşturduğu halde, cinsel istismar eyleminin her bir faili yönünden eylem ikiye bölünerek sanığın iki kez cezalandırılmasına karar verilmesi, hukuka aykırı bulunmuştur.

V. KARAR

A. Sanığın Temyizi Yönünden

Sanığın yüzüne karşı 23.03.2023 tarihinde usulüne uygun şekilde tefhim edilen karara karşı, karar tarihi itibarıyla 6723 sayılı Kanun'un 33 üncü maddesiyle değişik 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesi gereği yürürlükte bulunan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun (1412 sayılı Kanun) 310 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirlenen bir haftalık kanunî süre geçtikten sonra 31.03.2023 tarihinde temyiz isteğinde bulunulduğu anlaşılmakla, sanığın temyiz isteğinin, 1412 sayılı Kanun'un 317 nci maddesi gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle REDDİNE,

B. Cumhuriyet savcısının Temyizi Yönünden

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle Biga 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 23.03.2023 tarihli kararına yönelik Cumhuriyet savcısının temyiz isteği yerinde görüldüğünden hükmün, 1412 sayılı Kanun'un 321 inci maddesi gereği, Tebliğnameye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,
11.01.2024 tarihinde karar verildi. (□□)